

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. *Участь України в СНД: стан та перспективи. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://politiko.ua/blogpost82323>.*
2. *Міністерство закордонних справ України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mfa.gov.ua/ua>.*
3. *Україна і міждержавні об'єднання: проблеми правового регулювання та шляхи їх вирішення. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://elar.khnu.km.ua/jspui/handle/123456789/2735>.*

ЛЕСЯ КОЛІНЕЦЬ

ПЕРЕДУМОВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ СВІТОВОГО ФІНАНСОВОГО ПОРЯДКУ

Зіткнувшись з принципово новим викликом – глобальною фінансовою кризою – світове співтовариство виявилось не готове до ефективного протистояння їй. Стрімке переростання глобальної фінансової кризи в структурну економічну поставило під сумнів багато апробованих теоретичних підходів та емпіричних рішень, що застосовуються для створення існуючого світового фінансового порядку. Остання світова економічна криза була виражена, як форма прояву розбалансування руху реального і фіктивного капіталів. Таке розбалансування в сучасних умовах виражається в домінуванні спекулятивних транзакцій, перекредитуванні економіки, розривах між суб'єктивними оцінками ринкової ціни компаній і їх обґрунтованою ринковою вартістю і т.ін. Вказані процеси характерні як для розвинених країн, так і для ринків, що розвиваються, хоч і виявляються в специфічних формах.

Варто зупинитися і на недоліках сучасної глобальної фінансової системи, які стали чинниками виникнення останньої фінансової кризи. Так, до них можна віднести:

- неконтрольованість світових ринків внаслідок невідповідності об'єкта і суб'єктів регулювання – при вже сформованому і реально існуючому єдиному глобальному фінансовому ринку відсутній єдиний глобальний регулятор ринку;
- випереджувальний розвиток «надбудованої» сфери фінансів в порівнянні з «базисним» реальним сектором світової економіки;
- наявність на глобальному фінансовому ринку нерегульованих позабіржових сегментів деривативів;
- деформована система інвестиційних критеріїв, заснована на суб'єктивізмі кредитних рейтингів трьох рейтингових агентств – Moody's, Standard & Poor's, Fitch [1, С. 8–9].

Також важливим моментом є те, що відбулося поєднання циклічної, структурної, кредитної, фондової та банківської кризи.

Стрімке переростання глобальної фінансової кризи в економічну поставило під сумнів багато апробованих теоретичних підходів та емпіричних рішень, що застосовуються для створення існуючої світового фінансового

порядку. Він сформувався під впливом кейнсіанської економічної теорії, а свій подальший і найбільш динамічний розвиток отримав під впливом неоліберальної концепції або, так званого, «глобального монетаризму».

Зараз із впевненістю можна говорити, що неоліберальна модель зазнала нещівного краху. Неолібералізм сприяв створенню своєрідної «економіки казино», яка означала відрив фінансового сектору від сектору реальної економіки [2, С. 134]. Крім того, як відзначає Гжегож Колодко, існуюча сьогодні система міжнародних інститутів сприяє швидше глобальному хаосу, ніж глобальному порядку [2, С. 136].

Таким чином визріває необхідність переформатування міжнародних інститутів, в тому числі і фінансових, для скоординування в світовому масштабі фінансової політики та створення нового світового фінансового порядку. Фінансова криза в даному разі виступає своєрідним каталізатором цих перетворень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Додонов В. Ю. *Последний кризис существующей конфигурации глобальной финансовой системы: монография.* – Алматы: КИСИ при Президенте РК, 2014. – 232 с.

2. Колодко Гжегож В. *Глобализация, трансформация, кризис – что дальше?* / Г. В. Колодко – М.: Магистр, 2015. – 176 с.

НАТАЛЯ КОМАР

ДИСКУСІЙНІ АСПЕКТИ ЩОДО ДОЦІЛЬНОСТІ ПІДПИСАННЯ ПІВНІЧНОАМЕРИКАНСЬКОЇ УГОДИ З ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ

В умовах глобалізації світової економіки формування регіональних інтеграційних угруповань та перехід до нових форм співробітництва є закономірним наслідком динаміки міждержавних відносин, коли стираються кордони ведення міжнародного бізнесу та підсилюється економічна взаємозалежність країн. Регіональна економічна інтеграція використовується країнами як спосіб пом'якшення (або навіть усунення) частини суперечностей всередині національних економік та реалізації спільних економічних й політичних інтересів для того щоб зміцнювати свої конкурентні переваги на світових ринках й зайняти гідне місце в системі світового господарства.

На сьогоднішній день практично всі країни світу беруть участь у тому чи іншому інтеграційному об'єднанні: деякі з них існують лише формально; інші інтеграційні блоки, які раніше розпалися реанімовуються; створюються нові інтеграційні об'єднання; розширяється склад вже існуючих. Глобалізація надала інтеграційним процесам загальносвітового характеру. Це обумовлено насамперед тим, що інтеграційні блоки є більш конкурентоспроможними,